

verlaagde btw-tarief. Mocht de rechtbank oordelen dat het toch een afzonderlijke prestatie is, dan is belanghebbende van mening dat het als zijnde een bijkomstige prestatie het lot deelt van de hoofdprestatie. De inspecteur is van mening dat het verlaagde tarief alleen van toepassing is op het parkeren indien de bezoekers ook gebruikmaken van de mogelijkheid om op het festivalterrein te overnachten. Rechtbank Noord-Holland oordeelt, met een beroep op de arresten 'Everything Everywhere' en 'Stadion Amsterdam cv' (HvJ 2 december 2010, zaak C-276/09, NTFR 2010/2884 resp. HvJ 18 januari 2018, zaak C-463/16, NTFR 2018/256), dat vanuit het oogpunt van de modale consument beoordeeld moet worden of sprake is van één of van meerdere prestaties. Hier is volgens de rechtbank sprake van fysiek te onderscheiden prestaties die afzonderlijk in rekening worden gebracht in ruil voor afzonderlijke prestaties. In zijn arrest van 17 augustus 2018, nr. 16/05128, NTFR 2018/1987 heeft de Hoge Raad geoordeeld dat het feit dat afnemers de keuze hebben om een nevenprestatie al dan niet af te nemen, een aanwijzing vormt dat de nevenprestatie geen bijkomstige prestatie is. De rechtbank vindt het niet nodig om hierover prejudiciële vragen te stellen aan de Hoge Raad. De slotsom is dan ook dat het bieden van parkeergelegenheid bij het festivalterrein een afzonderlijke prestatie is, die belast is tegen het algemene btw-tarief. (Beroep ongegrond.)

COMMENTAAR

MOLENAAR¹*Eerdere uitspraken van de Hoge Raad*

Interessant dat deze procedure wordt gevoerd na HR 17 augustus 2018, nr. 16/05128, NTFR 2018/1987 en HR 28 september 2018, nr. 18/00441, NTFR 2018/2256. In de eerste zaak sprak de Hoge Raad duidelijk uit dat het parkeren voor de bezoekers van het natuurpark een doel op zich was, waardoor de prestatie zelfstandig bekeken moest worden en daardoor niet onder het verlaagde btw-tarief viel. In de tweede zaak paste de Hoge Raad art. 81 RO toe, waarmee de gelijklopende uitspraak van Hof Den Haag 19 december 2017, nr. 17/00619, NTFR 2018/725 in stand bleef. Daarvoor was er al HR 10 maart 2006, nr. 41811, NTFR 2006/220, met eenzelfde uitkomst geweest. Waarom dan nu een nieuwe poging wagen voor dit popfestival?

Waarom geen bijkomende prestatie bij de hoofdprestatie

Ik kan me voorstellen dat de gemachtigde het vreemd vindt dat het parkeren niet gezien wordt als een bijkomende prestatie die dient om de hoofdprestatie zo aantrekkelijk mogelijk te maken. Dat geldt namelijk zeker voor een parkeerterrein bij een popfestival, want bezoekers die met de auto komen hebben veel baat bij zo'n parkeergelegenheid. Die wordt ook nergens anders voor gebruikt. Alhoewel het vanuit het oogpunt van de festivalorganisator vooral geld verdienen is met zo'n apart kaartje voor het parkeerterrein, want de bezoeker moet er zijn auto wel neerzetten, maar dit terzijde.

De uitspraken over het parkeren zorgen wel voor een moeilijke vergelijking met de garderobe in een theater of bioscoop, het kluisje in een zwembad en het parkeren bij een camping of gehuurd zomerhuisje, waarvan de staatssecretaris van Financiën zelf vindt dat het wel bijkomende prestaties bij de

NTFR 2021/230

Omzetbelasting

Parkeren bij festival is belast tegen het algemene tarief*Rechtbank Noord-Holland 17 september 2020, 18/5303**ECLI:NL:RBNHO:2020:10188**Belastingjaar/tijdvak: 2017**Wetsartikelen: Art. 11b14, Wet OB 1968; Art. 6:10, Awb; Art. 2, Btw-richtlijn***Samenvatting**

Belanghebbende organiseert jaarlijks een meerdaags festival. Hiervoor heeft zij een vergunning nodig. Om een evenementenvergunning te verkrijgen, dient belanghebbende een vervoers- en verkeersplan te hebben. Belanghebbende geeft invulling aan dat plan door pendelbussen in te zetten tussen het festivalterrein en de dichtstbijzijnde in- en uitstapplaats van het openbaar vervoer en door een terrein te huren dat tijdelijk geschikt wordt gemaakt als parkeerterrein. Voor een parkeerkaart wordt een afzonderlijke vergoeding gevraagd. Van de bezoekers koopt 31% een parkeerkaart. Belanghebbende is van mening dat het parkeren geen op zichzelf staande prestatie is en daarom belast is tegen het

¹ Dr. D. Molenaar is werkzaam bij All Arts Belastingadviseurs en onderzoeker bij de vakgroep Fiscaal recht van de Erasmus Universiteit Rotterdam.

OMZETBELASTING

hoofdprestaties zijn (Besluit 22 december 2017, nr. 2017-16288).

Anders als er één bedrag wordt gerekend

In deze zaken lijkt een belangrijke rol te spelen dat er een apart kaartje verkocht wordt voor het parkeren. Als dat in de prijs voor het festival had gezeten, had er zeer waarschijnlijk geen splitsing gemaakt hoeven te worden, op grond van onder meer HvJ 18 januari 2018, zaak C-463/16, NTFR 2018/256 en HR 4 mei 2018, nr. 15/03974, NTFR 2018/1104. Maar dan was er ook geen onderscheid geweest tussen bezoekers die wel of niet met de auto naar het festival waren gekomen, want dan had iedereen aan het parkeren meebetaald.

Toch prejudiciële vragen stellen aan HvJ

In 2018 heb ik me verbaasd over de zelfverzekerdheid van de twee uitspraken van de Hoge Raad, want er was wel wat ontwikkeling geweest in de rechtspraak van het HvJ na 2006. Zo duidelijk lagen die zaken van 2018 naar mijn mening niet, ook al had de advocaat-generaal overeenkomstig geadviseerd. Het was beter geweest als de Hoge Raad prejudiciële vragen had gesteld aan het HvJ, niet alleen als duidelijkheid voor Nederland, maar ook voor de andere EU-landen. De hoofdkwestie of het parkeren een doel op zich vormt voor een bezoeker die als enig doel heeft om naar het natuurpark, de dierentuin of het popfestival te gaan, is bepaald geen *acte claire*, maar behoeft een beoordeling op het hoogste niveau. Zou misschien alsnog gedaan kunnen worden.

Brondocumenten

- [Rechtbank Noord-Holland 17 september 2020, nr. 18/5303](#)